

Esset i ærmet er måske et digt

Af: Alice Buchhave Nørlem

Kommer lyrikken til kort, når man spiller om den? Kan man sætte poesien på spil i undervisningen? Jeg må i hvert fald lægge kortene på bordet i denne anmeldelse: fantasien er trumf.

I en smuk æske ligger de, spillekortene med poesi som dekoration. 34 forfattere har bidraget til spillet med små tekster, som lige kan finde plads på et enkelt spillekort. Billedkortene og jokerne holder fri fra lyrikken, men har poetiske, mystiske, fabulerende billeder, som både passer sammen og adskiller sig væsentligt fra hinanden. Spillet driver gæk med os, den indbyggede systematik er måske ophævet af poesiens drømmende, plastiske grænser og måske fastholdt af selvsamme fantasifulde eksperimenteren med forestillingsevns leg med ordene.

Nogle af digtene hager sig fast til kortets værdi og kulør, andre lader som ingenting. Ved første øjekast er der ingen sammenhæng anden end den, at teksternes længde ikke overskrider pladsen på kortet. Men måske ligger det alligevel i kortene, at der må være en sammenhæng. Kigger man efter, finder man små løfter om fortsatte fortællinger om kaniner og svaner, der dog forsvinder igen, inden de for alvor er kommet i gang.

Forlaget foreslår helt uden blusel, at man kan spille 500 eller røvhul med kortene og så lade digtene snige sig ind på spillerne. Uf, tænker jeg, de er jo så smukke, kortene med det fine petroleumtblå mønster på ryggen, de nænsomme tekster og de forførende billeder. Men måske er det netop magien i kortene, at de kan modstå et røvhul. Måske er uhøjtideligheden i højtideligheden nøglen

til anvendelsen. Kan man så også spille firkort, hvor man selv opfinder kategorier, man kan konkurrere i? Eller kan man ved at nærlæse alle digtene finde på nye spil - komplicerede, lette, hurtige, frække, intellektuelle ...?

Der er en uærbødighed i sammenkoblingen af spillekort og poesi. Ingen af delene tages alvorligt i kombinationen. Eller også tages begge dele alt for alvorligt. Tror vi virkelig på, at poesiens kraft nok skal åbne døren til sindet, at kortene kalder på koncentration og systematik? Er det galt eller genialt - originalt eller plat? Holder digterne gode miner til slet spil for dog at få poesien frem i verden - vel vidende at det er et dobbeltspil, for kun de i forvejen forfarte ser skønheden i poesien i lommeformat?

Hvis kortene falder i gode hænder, kan der komme sjove stunder med røvhul og bridge og sprogspil og poesi ud af det. Men det kræver en satsning: uden modet er spillet ude.

Fakta

Titel

Spillekort

Illustrator

Rakel Thorning-Vater

Pris

180

Forlag

Ekbatana